

Pred sabo imamo Gogino novo, že četrto, pesniško zbirko. Kaj je drugače v novi pesniški zbirki, se sprašujem. Kaj je oblikovno novega? Kaj je še neizpovedanega?

Pesmi so ostale svobodnih oblik, a večinoma rimane. Jezik je lep in izčiščen. Še vedno ohranja bogato metaforiko s podobami iz narave. Vendar vse naštetu zbledi ob globini izpovedi njene življenske izkušnje. V branje in premišljevanje nam ponudi zrelost v trpljenju preizkušenega človeka.

Če so prejšnje pesniške zbirke izražale trenutke razočaranja in obupa, opisovale samoto in hrepenenje po nežnosti čutečega moškega ter iskale mir v odpuščanju vsem, nas v tej zbirki preseneti z globino razmišljanja o skrivnostih življenja in smrti.

Njena jutra postanejo zaradi soočenja z minljivostjo posvečena. Njeni dnevi so prežeti s ponižno hvaležnostjo nad vsakim danim trenutkom. Z radostjo zre v stvarstvo in je očarana od njegove lepote.

Pregleduje srčne vtise svojega življenja in se s hvaležnostjo spominja ljubečih ljudi, ki so jo spremljali in jo še vedno spremljajo na njeni poti. Njeno odpuščanje tako drugim kot sebi prinese radost in hvaležnost v vsak nov trenutek. Odpuščanje prinese mir in predanost tudi njenemu partnerskemu odnosu. Ljubezen tako preraste v vzajemno duševno in duhovno rast. Postaneta sopotnika in opora drug drugemu in sta neskončno hvaležna Usodi, da sta se spoznala.

Sam sem pesmi doživel kot izrazito religiozno liriko. Verske resnice razmišljajo o smislu življenja, trpljenja in smrti in o tem nam na svoj osebni način pripoveduje tudi pesnica. Čeprav ne omenja Boga, je njena poezija prežeta s prisotnostjo Stvarnika. Njene pesmi so izraz najglobljih molitev in spoznanj. Telesno in duševno trpljenje se je prekalilo v mirno vdanost nad svojo usodo. Žalost se je prelila v spokojno radost zrenja in čudenja nad podobami tega sveta, skozi katere zremo v globino njenega doživljanja vse prežemajoče Ljubezni.

Draga Goga!

Ljubezen in Mir naj te spremljata še naprej na vseh tvojih poteh.

Andrej Adamek